

จดหมายข่าวสภาคณาจารย์และข้าราชการ

Rmutto Faculty Council Newsletter

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก Rajamagala University of Technology Tawan-ok

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 วันที่ 15 ตุลาคม 2556

สภาคณาจารย์และข้าราชการได้จัดการประชุมสมัยสามัญ ประจำปีการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โดยจัดขึ้นในทั้ง 4 วิทยาเขต ดังนี้

19 กันยายน 2556 เวลา 9:00-12:00 น. วิทยาเขตอุเทนถวาย

19 กันยายน 2556 เวลา 13:00-17:00 น. วิทยาเขตจักรพงษ์วนารอด

25 กันยายน 2556 เวลา 13:00-16:00 น. วิทยาเขตจันทบุรี

3 ตุลาคม 2556 เวลา 13:00-16:00 น. วิทยาเขตบางพระ

สารสำคัญในการประชุมนั้นนอกเหนือจาก

การแนะนำคณะกรรมการสภาคณาจารย์ฯ ชุดใหม่ พร้อมกันนั้นรศ.ประภัสร์ สิริสัมพันธ์วา ประธานสภาคณาจารย์ฯ ได้นำเสนอแนวทางการดำเนินงานของสภาคณาจารย์ฯ และรับฟังข้อเสนอแนะข้อร้องเรียนจากประชาคมแล้ว ยังมีการนำเสนอข้อมูลทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนามหาวิทยาลัยของเราดังต่อไปนี้

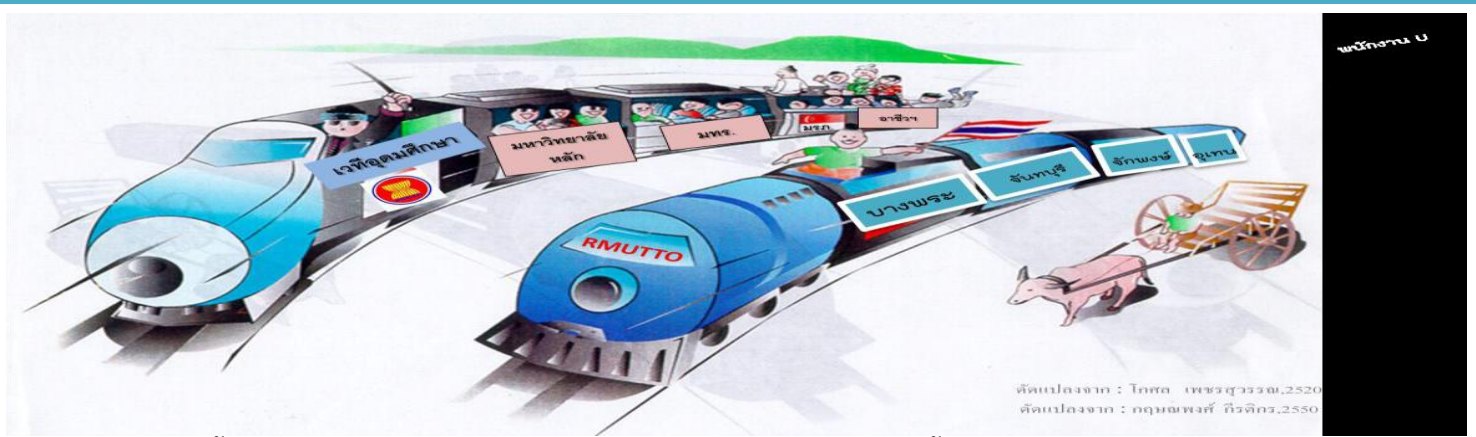
University Train

รองศาสตราจารย์สุชาติ ชัยวรกุล

อดีตรองอธิการบดีมหาวิทยาลัย ผู้แทนคณาจารย์และข้าราชการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกของเรา เป็นสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีพันธกิจหลัก ได้แก่ การผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลาง การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนางานองค์ความรู้ การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม บทบาทและความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย เพื่อที่จะช่วยพัฒนาประเทศ ไปสู่สังคมที่พึงปรารถนาในที่สุด งานการอุดมศึกษาของราชมงคลตะวันออกมีลักษณะเฉพาะ ตลอดจนมีความหลากหลายตามบริบทและประวัติความเป็นมาของแต่ละวิทยาเขตในสังกัด ประกอบกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกจัดเป็นสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่ (กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน มหาวิทยาลัยนครพนม และมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์) ทำให้การดำเนินงานที่ผ่านมาต้องประสบกับปัญหาด้านบุคลากรทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ การได้รับการจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานพันธกิจและการบริหารจัดการ การบริหารจัดการราชมงคลตะวันออกจึงมีความแตกต่างจากการบริหารมหาวิทยาลัยโดยทั่วไป

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลมีทั้งหมดประมาณ 79 แห่ง เป็นกลุ่มมหาวิทยาลัยหลัก (เดิม) 27 แห่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาใหม่ 52 แห่ง นอกจากกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐแล้ว การจัดการศึกษาอุดมศึกษายังมีมหาวิทยาลัยเอกชน และวิทยาลัยชุมชนอีกด้วย และต่อไปสำนักงานการอาชีวศึกษา จะรวมกลุ่มสถาบันการศึกษาบางแห่งในสังกัด เพื่อจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ซึ่งจะทำให้สถาบันอุดมศึกษามีจำนวนมาก และกระจายตัวตามจังหวัดต่างๆ ทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค ขณะเดียวกันบางจังหวัดอาจมีหลายมหาวิทยาลัยตั้งอยู่ใกล้ๆ กัน

นอกจากนั้น สถาบันการศึกษาต่างประเทศหลายแห่งกำลังมุ่งเข้ามาจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม เทคโนโลยี วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ทำให้สถาบันอุดมศึกษาในอนาคตต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ การแข่งขันในเวทีอุดมศึกษาจะทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ละมหาวิทยาลัยต้องเร่งพัฒนาการบริหารจัดการของตนให้มีประสิทธิภาพเพื่อความอยู่รอด หากมหาวิทยาลัยใดไม่สามารถพัฒนามหาวิทยาลัยให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงย่อมจะทำให้ไม่สามารถแข่งขันได้ ซึ่งอาจจะมีผลให้ต้อง**ถูกควมรวมกิจการกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น หรืออาจเลวร้ายถึงขั้นต้องถูกระงับการจัดการศึกษาปิดมหาวิทยาลัยในที่สุด**

การพัฒนาวิทยาลัยในเวทีอุดมศึกษาที่ผ่านมาเป็นแบบวิ่งไล่กวด โดยมีกลุ่มมหาวิทยาลัยหลัก (เดิม) เป็นผู้นำขบวนไล่ลำดับกันไปตามศักยภาพของแต่ละมหาวิทยาลัย ตามด้วยกลุ่มมหาวิทยาลัยใหม่ เปรียบเสมือน “รถไฟขบวนมหาวิทยาลัย” (university train) การนำพามหาวิทยาลัยเดินทางไปข้างหน้าเป็นภาระหน้าที่หลักของ**ผู้บริหารมหาวิทยาลัย**ในการขับเคลื่อน ทั้งนี้ท่ามกลางการบริหารมหาวิทยาลัยภายใต้สภาวะการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว สิ่งที่ทำทลายความสามารถของผู้บริหารมหาวิทยาลัยคือ **“ผู้บริหารสามารถนำพามหาวิทยาลัยให้ผ่านพ้นการเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่”** ผู้บริหารในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลง “ทราบวิธีการค้นหาการเปลี่ยนแปลงที่ถูกต้องและทราบวิธีที่จะจัดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งจากภายนอกและภายในมหาวิทยาลัย...”

ผลการเสวนาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่” ในการประชุมวิชาการแห่งชาติ วันอังคารที่ 14 ธันวาคม 2553 ได้ข้อสรุปถึงแนวทางการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่ว่า แต่ละมหาวิทยาลัยต้องมีการกำหนดทิศทางของมหาวิทยาลัยโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้ชัดเจน ต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจ โดยคำนึงถึงศักยภาพและอัตลักษณ์ของแต่ละสถาบัน ต้องมี**การสรรหาผู้บริหารที่มีความรู้ ความสามารถ** เพื่อบริหารมหาวิทยาลัยให้ได้ตามวิสัยทัศน์และพันธกิจที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) เรื่องผลกระทบโลกาภิวัตน์ต่อการจัดการศึกษาไทย ในอีก 5 ปีข้างหน้า ได้คาดการณ์แนวโน้มสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาไทยว่ามหาวิทยาลัยแต่ละแห่งต้องแสวงหาเอกลักษณ์ด้านคุณภาพและความแตกต่าง เนื่องจากผู้เรียนมีความต้องการการศึกษาที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยที่ผู้เรียนมีโอกาสเลือกมหาวิทยาลัยที่จะเรียนได้มากขึ้น แต่ละมหาวิทยาลัยจึงต้องพัฒนาตนเองให้สามารถแข่งขันได้ ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยจึงต้องค้นหาเอกลักษณ์เฉพาะที่ถนัด ทำได้ดี มีความเชี่ยวชาญ และมีประสิทธิภาพที่สุด

รถไฟสายราชชมงคลตะวันออก (RMUTTO) ของเรา จำเป็นอย่างยิ่งจะต้องได้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่จะมาเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนไม่ต้องวิ่งตามไล่กวดใคร นำพามหาวิทยาลัยกล่าวพ้นการเปลี่ยนแปลง สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีอุดมศึกษา “สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยใช้กลไกของ**ธรรมาภิบาล กลยุทธ์การเงิน ภายใต้ความมีมาตรฐาน** และบนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ” **ราชชมงคลตะวันออก ในอนาคต**ต้องการผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่**ยังความมั่นคงให้กับพนักงานมหาวิทยาลัย และไม่ส่อเสี่ยงต่อการให้ออกจากงานอันเนื่องมาจากการยึดโยงอยู่กับระบบสัญญาจ้างและระบบการประเมินเพื่อต่อสัญญา** **ราชชมงคลตะวันออกในอนาคต**ต้องการผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนของมหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับของสังคม มีความ**มั่นคงและความผูกพันทางใจ** ให้บุคลากรมีความรัก RMUTTO ทำให้บุคลากรเกิดมั่งใจที่จะทำงานเพื่อความเจริญก้าวหน้าทำให้รถไฟสายนี้ (RMUTTO) ก้าวไปข้างหน้าอย่างยั่งยืน **พวกเราต้องเลิกอมมืออเท้า ไม่ใช่ใครก็ได้ที่จะมาเป็นผู้บริหารมหาวิทยาลัยของเรา**